

مطالعه بافت شناسی ساختار تخمدان در میگوی ببری سبز دریای عمان و خلیج فارس

دکتر مریم رضائیان*

دریافت مقاله: ۱۲۸۱ بهمن ماه
پذیرش نهایی: ۱۴ مهرماه ۱۲۸۲

هدف: مطالعه بافت شناسی تخمدان در میگوی ببری سبز بالغ خلیج فارس و دریای عمان.

طرح: تهیه مقاطع متواالی به روش برشهای صفحه ای موازی با سطح از تخمدان. حیوانات: تعداد صد قطعه از میگوهای ببری سبز *Penaeus semisulcatus* مولد سالم.

روش: به منظور مطالعه بافت شناسی تخمدان تعداد ۱۰۰ قطعه از میگوهای ببری سبز *Penaeus semisulcatus* مولد سالم، بلا فاصله پس از صید از بندر جاسک انتخاب و با دو روش همزمان غوطه وری در محلول بافر فرمالین ۱۰ درصد پس از جدا نمودن کوتیکول و عضلات و تزریق بافر فرمالین ۵-۱۰ درصد از طریق سینوس آبیشی پایدار گردیدند. پس از ثبوت کامل نسوج ابتدا ساختار ظاهری بخشهای مختلف تخمدان توسط استریو میکروسکوب مطالعه و سپس جهت تهیه مقاطع هیستولوژیک مرحل معمول تهیه مقاطع بافتی انجام و قالبهای پارافینی تهیه گردید سپس برشهایی به ضخامت ۶ میکرومتر تهیه و با هماتوکسیلین-ائزین رنگ آمیزی و با میکروسکوب نوری مورد مطالعه قرار گرفت.

نتایج: یک زوج تخمدان به طور قرینه در بدن میگوی ماده بالغ قرار گرفته که هر کدام از سه لوب قدامی، جانبی و خلفی تشکیل شده است. چهار نوع اووسیت در تخمدان ها مشاهده شد که شامل اووسیت در حال استراحت، اووسیت در حال رشد، اووسیت اتساع یافته و بالا خرمه اوسیت بالغ بود. اووسیت در حال استراحت اندازه بسیار کوچکی داشته و مشابه بافت استرومای تخمدان بود. سلول فوق دارای هسته ای کروی و روشن و سیتو بلاسمی بازوپلی و محدود در اطراف هسته بود. اووسیت های در حال رشد در کیسه هایی محصور شده و ساختاری لوله ای شکل به تخمدان داده بودند. هر کیسه حاوی ۸-۵۰ اووسیت بود که به صورت ردیفی قرار گرفته بودند. اووسیت های اتساع یافته از نظر اندازه بسیار بزرگتر از اووسیت های در حال رشد بوده و درون کیسه های فولیکولی قرار گرفته بودند. اووسیت های بالغ بسیار بزرگ شده و در سطحی ترین ردیف کیسه های فولیکولی قرار گرفته بودند. در نمونه های مورد آزمایش ماکتر اووسیت ها از نوع دوم و چهارم درصد کمتری از نوع اول و سوم بودند.

نتیجه گیری: ساختار بافتی تخمدان در گونه مورد مطالعه با ساختار این عضو در دو گونه دیگر از میگوهایی که تا کنون در دنیا مطالعه شده است دارای تشابهات و تفاوت هایی است که به طور کامل در قسمت بحث مقاله آمده است. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، ۱۳۸۳ (۵۹) دوره شماره ۱، ۴۲-۳۹.

واژه های کلیدی: تخمدان، میگوی ببری سبز، بافت شناسی، اووسیت.

Histological study of the ovary in "Penaeus semisulcatus" shrimp of Persian Gulf and Oman Sea

Rezaian, M.¹

¹Department of Basic Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran-Iran.

Objective: Histological study of the mature "Penaeus semisulcatus" shrimp of Persian Gulf and Oman Sea.

Design: Making serial plane sections perpendicular to the surface.

Animals: 100 mature healthy "Penaeus semisulcatus" shrimps.

Procedures: One hundred of mature healthy *Penaeus Semisulcatus* shrimps were selected immediately after fishing from Jask Port and fixed by plunging into 10% buffer formalin after removing the cuticles and muscles, and injecting of 10% buffer formalin into the gill sinus simultaneously. After fixation, morphology of the ovaries were studied under stereo-microscope and then routine histology lab method were used and paraffin blocks were made 6 μ m sections were cut and stained with H&E and studied under light microscope.

Results: A pairs of symmetric ovaries lied in the body and each contained three, frontal, lateral and distal lobes.

4 types of oocytes, namely, Resting oocyte, Developing oocyte, Expanding oocyte and mature oocyte were observed in the ovaries. The Resting oocyte was the small cell with round and euchromatic nucleus and little basophilic cytoplasm around it. The developing oocytes were surrounded into the tubular sacs. Each sac contained 8-50 oocytes arranged in lines. The expanding oocytes were too much larger than the developing oocytes and lied in the follicular sacs. The mature oocytes were the largest oocytes and lied most peripheral in the follicular sacs. The most percentages of oocytes were types 2&4 and oocytes types 1&3 were rare in present studied samples.

Conclusion: The histological structure of the ovary in the species of this study had some similarities as well as differences with two other species of shrimps reported before, which is mentioned completely in the paper. *J. Fac. Vet. Med. Univ. Tehran.* 59, 1: 39-42, 2004.

Key words: Ovary, *Penaeus semisulcatus*, Histology, Oocyte.

Corresponding author email: rezaianm@vetmed.ut.ac.ir

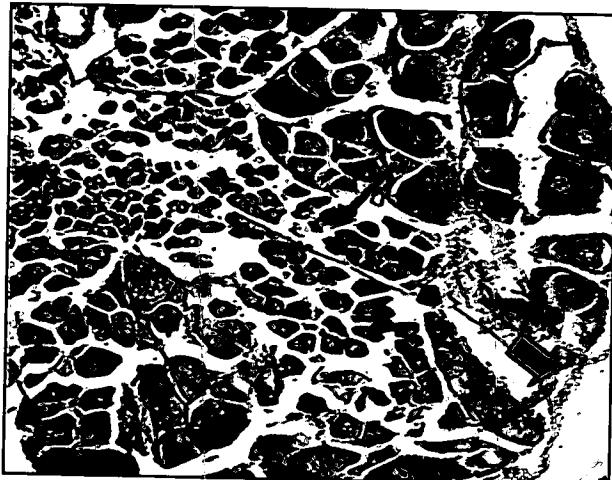
کم و بیش خمیده است. طول آن معمولاً در جنس ماده تا ۲۲۸ میلیمتر و در جنس نر تا ۱۸۰ میلیمتر و وزن آن تا ۱۳۰ گرم می رسد (۲). طول عمر این میگو چه در جنس نر و چه در جنس ماده ۱/۵-۲ سال و سن بلوغ آنها ۶ ماهگی است (۳). اغلب میگوهای پنائیده در فضول گرم سال هنگامی که دمای آب به بیش از ۲۰ درجه سانتیگراد می رسد در آبهای دور از ساحل و در اعماق بیش از ۲۰ متر با درجه شوری بالای ۳۰ تا ۳۵ در هزار تخم ریزی

میگوی ببری سبز با نام علمی *Penaeus semisulcatus* یکی از چهارده میگوی خلیج فارس و دریای عمان است که توسط سازمان خواروبار جهانی (FAO) شناسایی و به عنوان صید اصلی در آبهای ایران به شمار می آید (۱,۳). این گونه که انتشار گستردگی ای در آفریقا و استرالیا داشته و در بسترهاش شنی یا گلی و در عمق کمتر از ۱۳۰ متر زیست می کند دارای بدنه آبدار و

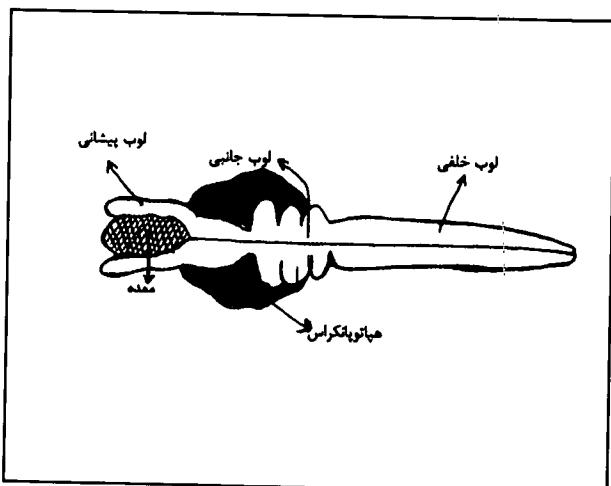
(۱) گروه آموزشی علوم پایه، دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران - ایران.

*نویسنده مسئول: rezaianm@vetmed.ut.ac.ir

تصویر ۲- فتومیکروگراف از تخدمان میگوی ببری سبز بالغ. کیسه های تخدانی (فلش باریک). کپسول تخدمان (فلش ضخیم) به واضح دیده می شود. رنگ آمیزی هماتوکسیلین- انوزین $\times 100$.

تصویر ۱- شکل شماتیک تخدمان بالغ در میگوی ببری سبز خلیج فارس و دریای عمان.

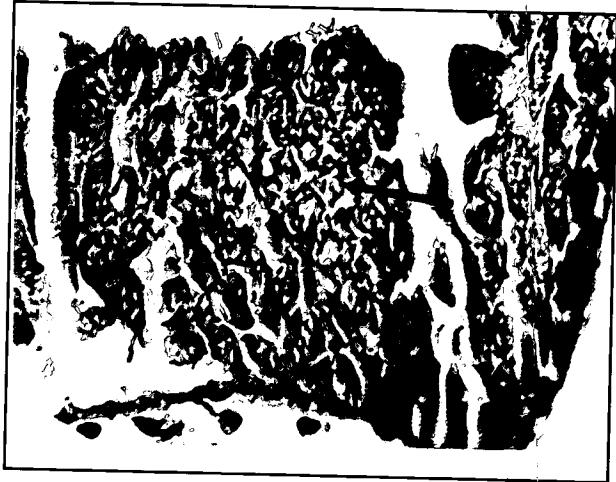

تصویر ۴- فتومیکروگراف از تخدمان میگوی ببری سبز بالغ. اووسیت های در حال رشد به واضح دیده می شوند (فلش باریک). رنگ آمیزی هماتوکسیلین- انوزین $\times 40$.

استفاده قرار گیرد. لذا تحقیق اخیر که برای اولین بار در ایران انجام گرفته ساختار تخدمان را مورد مطالعه تشریحی و بافتی قرار داده است.

مواد و روش کار

تعداد ۱۰۰ قطعه از میگوهای ببری سبز مولد به وزن تقریبی ۵۰ گرم که ظاهری سالم داشته و فاقد هر گونه حرکت غیر طبیعی بودند بلا فاصله پس از صید از بندر جاسک در فصل صید (اوایل بهمن ماه) انتخاب گردیدند. به منظور پایداری و جلوگیری از تحریب بافتی، نمونه ها بلا فاصله در محلول بافر فرمالین ۱۰ درصد قرار داده شده و سپس جهت پایداری بهتر اندازه های داخلی از محلول فوق به میزان ۱۰-۵ درصد وزن بدن هر میگو از طریق سینوس وریدی آبیشن تزریق گردید. این محلول با چند ضربان خون در تمام نقاط بدن توزیع می گردد. نهایتاً کوتیکول و عضلات موجود بر روی دستگاه تناسلی از نمونه ها جدا گردید و نمونه های فوق در محلول بافر فرمالین ۱۰ درصد به نسبت ۱۰ برابر حجم قرار داده شده و به آزمایشگاه بافت شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران حمل گردید. پس از ثبوت

تصویر ۳- فتومیکروگراف از تخدمان میگوی ببری سبز بالغ. یک کیسه تخدانی حاوی اووسیت های در حال استراحت (فلش باریک) دیده می شود. رنگ آمیزی هماتوکسیلین- انوزین $\times 40$.

می کنند. تخم ریزی معمولاً بین ساعت ۸ شب تا ۶ صبح و اکثراً بین ساعت ۱۰ شب تا ۲ بامداد صورت می گیرد. معمولاً یک ماده آماده هنگامی که در حال استراحت و یا در حال حرکت است یکباره بیقرار شده و حرکات شناور دایره واری را آغاز می کند و در حین این عمل با باز و بسته نمودن متنابض بدن تخمها خود را از سوراخ جنسی که در قاعده سومین پای حرکتی واقع شده اند خارج می کند.

حرکت پای شنا موجب پراکنده شدن تخمکهای غیر متحرک در آب می شود. هنگامی که تخمها در تماس با آب دریا قرار می گیرند عکس العمل قشر خارجی آن ها به وقوع پیوسته منجر به ایجاد یک لایه حفاظتی زله مانند شده و از پای اسپرمی تخمها جلوگیری می نماید (۳).

این گونه که یکی از با ارزشترین گونه های میگو در ایران بوده و تکثیر و پرورش و تولید آنبوه آن امروزه مورد توجه خاص قرار گرفته است نیاز به مطالعات زیر بنایی دقیق و همه جانبی ای دارد که از آن جمله شناسایی ساختارهای ریزینی طبیعی باخشهای مختلف بدن بویژه دستگاه تناسلی است که به عنوان الگوی صحیحی جهت درک هر چه بهتر مسائل پاتولوژیک و فیزیولوژیک مورد

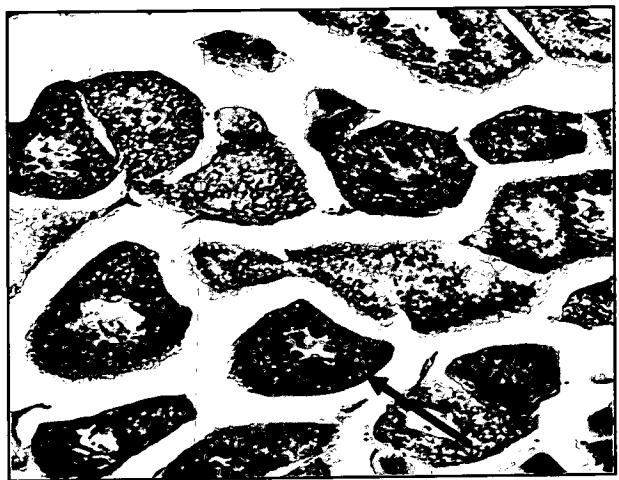

تصویر ۶- فتومیکروگراف از تخدمان میگوی ببری سبز بالغ. اووسیت بالغ به وضوح دیده می شود (فلش باریک) کپسول تخدمان (فلش پهن سبز رنگ) و سلولهای فولیکولی (فلش حمیده) رنگ آمیزی هماتوکسیلین- انوزین $400\times$.

برخی از کیسه ها فاقد اووسیت های اتساع یافته و بالغ است. این کیسه ها بسیار باریک و درازند که از محیط تخدمان به مرکز به صورت کیسه لوله ای شکل باریک کشیده شده اند و مملو از اووسیت های در حال استراحت و در حال رشد می باشند. اووسیت های مذکور چه درون این کیسه ها و چه درون کیسه های بزرگ فاقد پوشش فولیکولی هستند. ساختار بافتی چهار نوع اووسیت ذکر شده به شرح ذیل است:

- ۱- اووسیت های در حال استراحت: که اصطلاحاً به آنها اووسیت های تکثیر شونده نیز اطلاق می شود به تعداد بسیار کم در برخی از کیسه های لوله ای شکل تخدمان دیده شدند. اندازه آنها بسیار کوچک تقریباً مشابه بافت استرومای تخدمان بود. هسته این سلولها کروی و روشن با هستکی مشخص و سیتوپلاسم بازو فیلی و محدودی اطراف هسته را می پوشاند (تصویر ۳).
- ۲- اووسیت های در حال رشد: اندازه این سلولهای به مراتب بزرگتر از اووسیت های در حال استراحت است. هسته روشن و کروی در مرکز سلول و سیتوپلاسم بازو فیلی و سیعی اطراف هسته را به طور کامل می پوشاند. از لحاظ بزرگی می توان گفت که این اووسیت ها حدوداً 10×20 برابر بزرگتر از اووسیت های در حال استراحت هستند. این اووسیت ها هم در مرکز کیسه های بزرگ تخدمان و هم در کیسه های لوله ای شکل به تعداد بسیار زیادی وجود دارند. می توان گفت که فراوانترین سلولهای تخدمان را تشکیل می دهد (تصویر ۴).
- ۳- اووسیت های اتساع یافته: که به آنها اووسیت های ویتلینی نیز می گویند از نظر اندازه بسیار بزرگتر از اووسیت های در حال رشد بوده. هسته ای درشت و روشن و کروی مرکزی دارند که حاوی تعداد زیادی هستک است. سیتوپلاسم این سلولها برخلاف اووسیت های در حال رشد و در حال استراحت اسیدوفیلی شده و به رنگ صورتی دیده می شود. تعداد این اووسیت ها به مراتب کمتر از اووسیت های در حال رشد است (تصویر ۵).
- ۴- اووسیت های بالغ: ساختار سلولی این اووسیت ها کاملاً شبیه به اووسیت های اتساع یافته می باشد فقط اندازه سلول بزرگتر شده و ذرات ویتلینی بیشتری در سیتوپلاسم تجمع می یابد. محل استقرار این سلولها نیز در محیط کیسه های تخدمانی است که با استقرار اووسیت های اتساع

تصویر ۵- فتومیکروگراف از تخدمان میگوی ببری سبز بالغ. اووسیت توسعه یافته به وضوح دیده می شود (فلش باریک) رنگ آمیزی هماتوکسیلین- انوزین $400\times$.

کامل، ابتدا ساختار ظاهری بخش های مختلف تخدمان توسط استریومیکروسکوپ مطالعه و سپس جهت تهیه مقاطع بافتی، مراحل معمول آزمایشگاه بافت شناسی انجام و قالبهای پارافینی تهیه گردید. سپس برشهایی به ضخامت $6 \mu\text{m}$ تهیه شده و با رنگ هماتوکسیلین- انوزین رنگ آمیزی و با میکروسکوپ نوری مورد مطالعه قرار گرفت.

نتایج

یک زوج تخدمان به طور قرینه دیده شد که تقریباً تمامی قسمت خلفی بدن را در بر گرفته و هر یک از سه لوب تشکیل شده بودند. لوب قدامی که حدوداً نیمی از معده را پوشانده بود و در قسمت جلوی کاراپیس قرار داشته به شکل لوله حبابی دیده می شد. لوب جانبی که در ادامه لوب قدامی قرار داشته و نیمی از غده هپاتوبانکراس را پوشانده بود به شکل پهن با حدودی کنگره دار دیده می شد. لوب خلفی که تا انتهای خلفی بدن میگوید به شکل لوله ای و طویل کشیده شده بود و روده میانی و روده خلفی را پوشانده و تا انتهای بدن ادامه یافته بود (تصویر ۱).

مشاهدات میکروسکوپیک: سطح خارج تخدمان توسط لایه نازکی از بافت همبند سخت پوشیده می شود. انشعابات ظریفتری از این بافت وارد پارانشیم تخدمان شده کیسه های را تشکیل داده که اووسیت ها در آنها محصور شده اند (تصویر ۲ و ۴). کیسه های محیطی تر تخدمان دارای وسعت بیشتری بوده و در آنها اووسیت های بالغ و توسعه یافته و در حال رشد دیده می شود. شکل این کیسه ها غالباً حبابی وسیع یا هرمی است که قاعده هرم به طرف محیط تخدمان است. اووسیت های بالغ در محیط کیسه ها به صورت یک ردیف قرار گرفته اند سپس اووسیت های اتساع یافته در زیر اووسیت های بالغ و اووسیت های در حال رشد به مقدار بسیار زیادتر و متراکم تر در بخش مرکزی کیسه های قرار گرفته اند (تصویر ۲). اطراف اووسیت های اتساع یافته به طور ناقص و اطراف اووسیت های بالغ به طور کامل توسط یک ردیف سلولهای مکعبی کوتاه یا سنگفرشی موسوم به سلولهای فولیکولی پوشیده شده است (تصویر ۶).

اشاره نموده اند و حضور این اجسام را عامل اصلی تفکیک این سلول می دانند ولی در مطالعه اخیر چنین ساختاری در هیچ یک از انواع اوسیت های دیده نشد. همچنین به وجود این اجسام در میگوی گونه آریستا مورفا فولیاسه آهیج گونه اشاره ای نشده است (۴).

References

- شکوری، م. (۱۳۷۲): بررسی اثرات متقابل درجه شوری آب و دوره های تابش نور بر میزان رشد و بازماندگی لاروهای میگوی ببری سبز پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی شیلات. دانشکده منابع طبیعی تهران.
- مجیدی نسب، ا. (۱۳۷۴): بیماریهای میگوها پرورشی، پایان نامه دکتری دامپزشکی دانشگاه تهران، صفحه: ۱-۵۰.
- Bell, T.A. and Lightner, D.V. (1988): A hand book of normal penaeid shrimp histology, published by the world aquaculture society, Booge, Louisiana. PP:34-42.
- Hui, C. K., Tin, Y. C. and Hsiang, P.Y. (1999): Ovary development of the Deep-Water Shrimp "Aristaeomorpha foliacea" (Risso, 1926) (Crustacea: Decapoda: Aristeidae) from Taiwan. Zoological Studies. 38, 4: 373-378.

یافته که به صورت یک ردیف ما قبل محیط قرار گرفته اند تفاوت دارد. سطح خارج دو نوع اوسیت آخر توسط سلولهای فولیکولی که قبل از آنها اشاره شد پوشیده شده است. تعداد اوسیت های بالغ بسیار بیشتر از اوسیت های اتساع یافته می باشد (تصویر ۶).

بحث

در مطالعه اخیر ساختار بافت شناسی تخدمان و انواع اوسیت های موجود در آن در میگوی ببری سبز ماده بالغ برای اولین بار در ایران مورد بررسی قرار گرفت. مطالعات محدودی در مورد سایر گونه های میگو انجام پذیرفته که از جمله آنها مطالعه بر روی تخدمان میگوی گونه آریستیلی روستریس *Peneaus stylirostris* است (۳). در این مطالعه ساختار انواع اوسیت ها و وضعیت تخدمان در حیوان بالغ مورد بررسی قرار گرفته و گزارش مختصری همراه با تصاویر ارائه شده است. در این گزارش اوسیت ها بسته به شکل ظاهری و اندازه شان به دو دسته اوسیت و اووم تقسیم شده اند. به آن دسته از سلولهای تخم که هنوز ویتلین درون سیتوپلاسم شان تجمع نیافته اوسیت و به دسته ای که ویتلین کسب نموده اند اووم اطلاق شده است. سپس اووم را به دو دسته اووم ۱ و اووم ۲ تقسیم نموده اند که با توجه به شرحی که در خصوص ساختار هر یک ارائه نموده اند اووم ۱ مشابه اوسیت اتساع یافته در تقسیم بندی در گونه ببری سبز و اووم ۲ مشابه اوسیت بالغ می باشد. اما در خصوص تقسیم بندی اوسیت در گونه آریستیلی روستریس فقط یک تقسیم بندی دیده می شود که مشابه اوسیت در حال رشد در تقسیم بندی گونه ببری سبز است و اشاره ای به اوسیت در حال استراحت نشده است. علاوه بر این وضعیت استقرار تخمها درون کیسه های تخدمانی در گونه آریستیلی روستریس به خوبی شرح داده نشده است. در حالی که وضعیت استقرار انواع اوسیت ها در کیسه های تخدمانی گونه ببری سبز در مطالعه اخیر مورد توجه قرار گرفته و به طور کامل توصیف گردیده است. در مطالعه دیگری که توسط Hui و همکاران در سال ۱۹۹۹ بر روی ساختار تخدمان میگوی آریستا مورفا فولیاسه آنجام پذیرفته است (۴). ساختار تخدمان میگوی بالغ و انواع اوسیت ها توضیح داده شده که با گونه ببری سبز مورد مطالعه اخیر اختلافات و تشابهات دارد. به دلیل تشابهات زیادی که میان ساختار بافتی تخدمان در این گونه با گونه مورد مطالعه اخیر دیده می شد اساس نامگذاری و تقسیم بندی اوسیت ها در مطالعه اخیر مطالق روش این محققین انتخاب شده است. به طوری که ساختار بافتی انواع اوسیت ها با نمونه های مورد مطالعه اخیر مشابه داشته، اما اختلاف مشاهده شده میان ساختار بافتی تخدمان در این دو گونه وضعیت کیسه های تخدمانی و استقرار انواع اوسیت ها در این کیسه ها بود به طوری که در گونه فوق الذکر کیسه های تخدمانی ساختاری لوله ای شکل دارند و هر کیسه مركب از یک نوع اوسیت است و این با وضعیت کیسه های تخدمانی در گونه ببری سبز که هر کیسه حاوی انواع اوسیت ها بوده و محل استقرار مشخصی درون کیسه دارند متفاوت است. Bell و Lightner در سال ۱۹۸۸ به حضور اجسام میله ای شکل در محیط اووم ۲ در گونه پئوس آریستیلی روستریس

